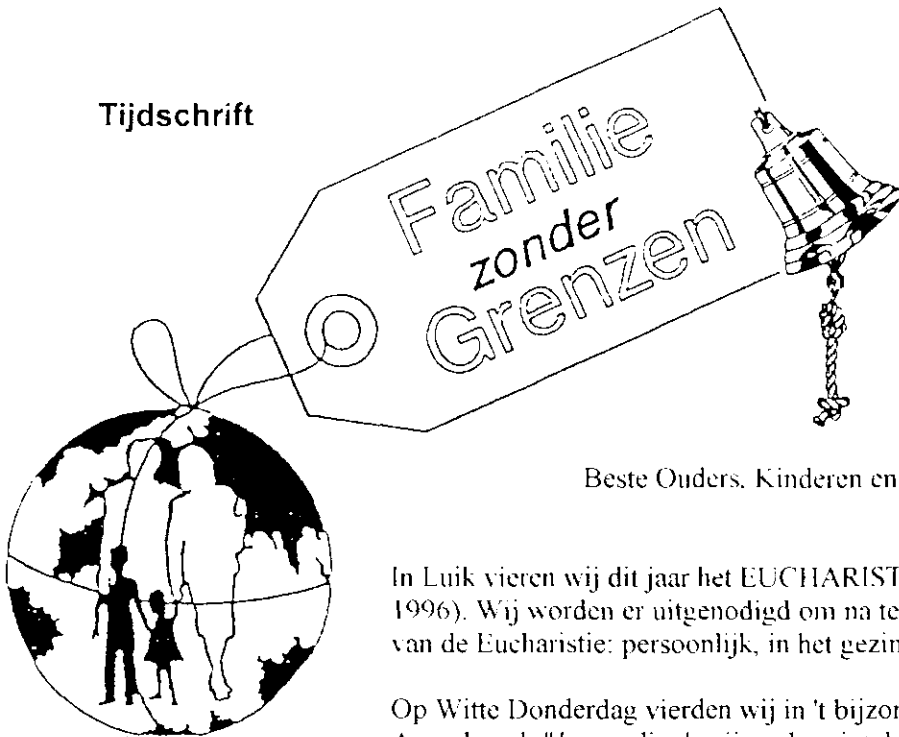

April 1996

Beste Ouders, Kinderen en Vrienden van F.z.G..

In Luik vieren wij dit jaar het EUCHARISTISCH JUBILEUM (1246-1996). Wij worden er uitgenodigd om na te denken over de betekenis van de Eucharistie: persoonlijk, in het gezin, in de parochie...

Op Witte Donderdag vieren wij in 't bijzonder het Laatste Avondmaal: "Jezus, die de zijnen bemint, bemint hen tot het uiterste".

"Doe dit tot Mijn gedachtenis"!

Dit is de uitdaging waarvoor wij geplaatst worden.

Inderdaad. "het is groot, dit Mysterie van het Geloof": geloven in de Eucharistie is een Geschenk van de levende Jezus die geleden heeft, gestorven en daarna verrezen is!

"Doe dit tot Mijn gedachtenis":

hiermee worden wij uitgenodigd, ieder van ons, om het Mysterie van Christus in zijn TOTALITEIT te beleven. Wij worden door Jezus opgeroepen om aan ons leven een dimensie van Geluk toe te voegen, daarbij de onafwendbaarheid van de dood aanvaardend...

De Aanwezigheid van Jezus in de Eucharistie is een Aanwezigheid van Geloof.

De Eucharistie *ontvang* je, je *verzint* ze niet!

De Eucharistie is offer, zij "heiligt".

Zij biedt ons de mogelijkheid deelachtig te worden aan Gods Plan dat ons ontvankelijk maakt voor de Liefde, voor de Schoonheid, voor Gods Vergiffenis en ons oproept tot Eenheid en tot Broederlijk Delen.

Jezus zendt ons zijn Geest, die ons met de anderen verbindt.

Monseigneur Houssiau, bisschop van Luik, heeft terecht de nadruk gelegd op de band tussen het Lichaam van Christus en de Solidariteit: innerlijke Communie en daadwerkelijke Naastenliefde!

"Word wat je gekregen hebt: VREDE, VREUGDE, KRACHT, LIEFDE, GEDULD, GOEDHEID, VRIENDELIJKHEID, ZACHTZINNIGHEID!" (Gal. 5)

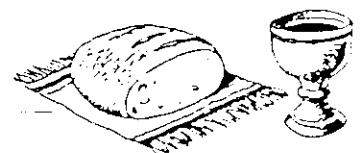
Dit alles wilde ik aan ieder van u nog wensen voordat ik samen met Zuster Lutgarde, medelid van de Hoofdraad, voor een zending naar Brazilië vertrek.

Wij zullen er onze Gemeenschappen bezoeken, waarvan sommige 2000 km van elkaar verwijderd zijn!...
Einde mei keer ik terug.

Mag ik voor de goede afloop van mijn zending op uw gebed rekenen?

Vrolijk en Zalig Paasfeest!

Zr. Anandi

Nieuws uit India.....

St. CATHERINE'S HOME - ANDHERI

Kerstmis 1995.

Beste vrienden en weldoeners,

Dit jaar hebben wij voor ons en voor allen getracht aan een TOLERANTERE wereld te bouwen. Hiervoor rekenen wij op de zegen van Jezus, de Prins van de Vrede en de Tolerantie, wiens komst wij nu met Kerstmis verwachten. Hij spoort ons aan op de ingeslagen weg verder te gaan; de weg van Liefde, Vrede, Verdraagzaamheid, Tolerantie en Vergeving. Wij hopen dat ook u en de mensen waarmee u omgaat deze geest uitdragen: hiervoor bidden wij...

Wij delen met u onze inspanning en onze zorg om te werken aan het bevorderen van de nationale eenheid en de integratie, in het Home, op school en in onze omgeving. Wij hebben de kinderen die nood hadden aan onderdak en onderwijs bij ons opgenomen zonder onderscheid van kaste, geloof of taal. Wij hebben ons ingespannen om de waardigheid en de rechten van elk kind te respecteren. Wij willen dat elk kind zich bemind, aanvaard en geroepen voelt om in een geest van verantwoordelijke vrijheid aan zijn groei te werken.

In de school trachten wij aan de kinderen te leren over de "scheidingsmuren" heen te kijken en zich blijven te herinneren dat wij allen hetzelfde erfgoed delen, dat wij dus aan dezelfde wetten onderworpen zijn en dezelfde eindbestemming hebben. Wij hebben hen gewezen op het belang van het medelijden dat ons helpt de verdrukten beter te aanvaarden en hun situatie te begrijpen. Alle nationale en culturele feesten werden gevierd met respect voor de eigen culturele en religieuze achtergrond van elkeen.

Met de kinderen van de naburige scholen hebben de kinderen van Andheri de gelegenheid gehad aan verschillende activiteiten deel te nemen: wetenschappelijke tentoonstellingen, debatten, sportmanifestaties, dans en theater, enz... Hen werd ook gesproken over tolerantie, die zij daadwerkelijk trachten te beleven.

Vele kinderen van onze school leven thuis in grote armoede. Zij hebben er geen rustige plek om te studeren. Wij hebben hun de nodige ruimte ter beschikking gesteld en helpen hen bij hun studie. Een aantal kan gratis het middagmaal gebruiken. Een nog groter aantal leerlingen wordt geholpen bij hun studies door middel van een peterschapsprogramma.

Van heinde en verre ontvangen wij het hele jaar door bezoekers met hun wensen, hun giften, hun aanwezigheid... Wij ontvingen ook leerkrachten en studenten uit normaalscholen, dit in verband met hun opleiding. Vele oud-leerlingen - meisjes en jongens - komen ons regelmatig bezoeken, op zoek naar hun *roots*, ook om de blijde sfeer die hier heerst op te snuiven. Sommigen komen van ver: Nederland, Frankrijk, Duitsland of België. Anderen komen uit verschillende plaatsen van India. Wij hebben hen allen hartelijk verwelkomd.

Steeds meer echtparen in India zijn bereid kinderen op te nemen in hun gezin. Dagelijks ontvangen wij telefoontjes of bezoeken van echtparen die een kind willen adopteren. Dit jaar hebben wij zo 28 kinderen aan hun adoptie-ouders kunnen toevertrouwen. Tijdens de jaarlijkse ontmoetingsdag van de adoptiegezinnen konden we vaststellen hoe gelukkig ouders en kinderen samen zijn.

Dit jaar heeft één van onze meisjes haar eerste kloostergelofte in onze Congregatie afgelegd. Zij wil zich hierdoor ten dienste stellen van haar medemensen. Wij zijn ervan overtuigd dat u haar hierin zult steunen met uw gebed... Wij vierden ook het huwelijk van enkele van onze meisjes. Twee ervan werden in het Home zelf gevierd. Eén van onze meisjes, die een jaar geleden getrouwd was, is bevallen van een tweeling. Zij heeft een maand bij ons verbleven om te leren hoe zij haar kinderen moest verzorgen.

Wij zouden nog veel kunnen schrijven over alles wat er dagelijks gebeurt, over de talrijke gelegenheden die geboden worden om die boodschap van Tolerantie te beleven en uit te dragen!! Zonder elk van u, beste vrienden, beste weldoeners, zou het ons niet mogelijk zijn om ons doeltreffend voor zoveel kinderen in te zetten.

Wij danken u oprecht voor de hand die u ons reikt en voor uw milde steun!
Wij zullen niet nalaten voor u te bidden en wensen u het allerbeste voor het ganse jaar!

Dat de Heer u zegene!

Zuster ROHINI

St. JOSEPH'S HOME and NURSERY - BYCULLA

december 1995

Beste vrienden en weldoeners,

Vanuit St. Joseph's kunnen wij u melden hoe sterk wij zijn "gegroeid, met de KRACHT van de LIEFDE"!

In de kinderbewaarplaats schommelt het aantal kinderen tussen de 25 en 30. Wij stellen met genoeg vast dat wij de kinderen van economisch zwakke moeders, die verplicht zijn buitenshuis te gaan werken, konden blijven opvangen

In onze kostschool verblijven meisjes die, omwille van bepaalde familiale omstandigheden - éénoudergezin, ontwricht gezin en daarmee gepaard gaande moeilijkheden - bijzondere aandacht, liefde en begrip vragen.

Wij helpen ook 19 vrouwen, waaronder oudere vrouwen en gehandicapten, die nooit een andere thuis zullen vinden.

De ontmoetingsdag van onze oud-leerlingen - meisjes en jongens - had plaats in april. De aanwezigen hebben er een aangename avond kunnen doorbrengen.

Wij zijn blij dat wij iedere dag aan 35 arme leerlingen een middagmaal kunnen geven. Aan sommigen hebben wij ook boeken en uniform gegeven.

Het schooljaar begon in juni 95. Er zijn 1681 leerlingen ingeschreven. Leraars en leerlingen hebben aan verscheidene interscolaire programma's kunnen deelnemen: gebedsvieringen, culturele activiteiten, tornooien. Zij hebben de eerste plaats veroverd voor de *Republic Day March-past* en voor hun pedagogische steun aan de wetenschappelijke tentoonstelling

Voor de ganse duur van hun verblijf in onze school worden de meisjes aangemoedigd om voor hun rechten op te komen, om hun schuchterheid en onwetendheid te overwinnen. Een liefdevolle aandacht voor de armen wordt hen bijgebracht, dit door het bestuderen van en het nadenken over de armoede en de onwetendheid die een groot deel van onze samenleving teisteren en door hun dienstbaarheid voor de marginalen, o.a. voor de straatkinderen. Het bijbrengen van waarden is een belangrijk facet van ons opvoedingssysteem.

Het jaarthema - Tolerantie - werd samen met onze kinderen ontwikkeld. De meisjes hebben zich ertoe verbonden te ijveren voor een beter en eendrachtig India. Ook de sociale dienst werd hiervoor ingezet. Een Zuster en een groep van het "College voor Sociale Actie" begeleiden de leerlingen van de hogere studie jaren. Zij zijn actief in volgende domeinen:

1. Steun aan de zwakste leerlingen.

2. De kinderen uit de omgeving, die bij ons niet-formeel onderwijs volgen, worden geholpen bij hun studie en hun ontspanning.

3. Voorstelling van spelpakketten om de sociale bewustwording te stimuleren.

4. Voorstelling van een programma over "Verzoening" om de harmonie tussen de verschillende gemeenschappen te bevorderen.

Ook voor het personeel werd een vormingsprogramma georganiseerd over volgende punten:

1. Oriënterende programma's voor de vergaderingen van personeel en leerlingen.

2. Programma's voor het personeel van de regio Byculla.

3. Deelneming aan het programma van onze regio voor de middelbare scholen.

4. Deelneming aan de programma's, bestemd voor de directies.

De samenwerking met de actieve en toegewijde Vereniging van ouders en leraars verloopt opperbest. Deze vereniging lag aan de basis van verschillende activiteiten, waarbij zich ook de leerlingen hebben aangesloten.

Het schoolgebouw is nu piekfijn verzorgd sinds de herstellingen en het verfwerk beëindigd zijn. In de klaslokalen werden bijkomende ventilators geïnstalleerd en de verlichting werd verbeterd. Ook het onderhoud van de gebouwen en van het terrein errond wordt regelmatig uitgevoerd.

Beste vrienden, beste weldoeners, wij weten dat velen van u actief meewerken aan het verzamelen van fondsen voor ons Home. Woorden schieten hier te kort om onze dank te uiten voor de inspanningen die u zich getroost om onze dromen en onze projecten helpen te verwezenlijken.

Dat het Kind Jezus u zijn Vrede en Vreugde moge brengen en dat Hij ieder van u moge helpen om zijn boodschap van Liefde en dienstbaarheid te beleven, het hele jaar door.

Uw toegenegen en erkentelijke Zuster MARIA-DEODATA,
de Zusters, de kinderen en de gasten van St. Joseph's.

ZANKHVAV

(Project N° 2, gesteund door F.z.G. Met dit project ontvangen de minstbedeelden uit de omliggende dorpen medische verzorging bij zware ziekte of chirurgische ingreep.)

Het hier volgend verslag geeft een algemeen beeld van de activiteiten die door de Kloostergemeenschap, waarvoor Zuster Magdalen verantwoordelijk is, werden ontplooid.

* Dorpen

Er zijn 20 dorpen bijgekomen, zodat het totaal nu op 80 is gebracht. Deze dorpen worden regelmatig bezocht. Onze activiteiten beslaan: pastoraal werk, Balwadis, Mahila Mandals (vrouwenorganisaties), vorming van medische assistenten, enz...

In verband met dit laatste kan worden aangestipt dat deze vorming nu op een meer systematische manier wordt aangepakt. Elke gediplomeerde Zuster is verantwoordelijk voor een zeker aantal dorpen. Zij staat in voor de selectie en de vorming van een voldoende aantal medische assistenten. Deze laatsten werken dan meestal en indien mogelijk per twee. Door het volgen van cursussen en het bijwonen van vergaderingen worden deze mensen geleidelijk opgeleid tot betrouwbare medewerkers. Op die manier worden die dorpen, wat de gezondheidszorg betreft, zelfbedruipend. De assistenten staan in voor de verdeling van de basismedicatie en voor de behandeling van "banale" ziekten. Zij brengen aan het Centrum regelmatig verslag uit over hun werkzaamheden. Dit alles verzekert een zekere continuïteit in

het gezondheidswerk, ook wanneer de Zuster het dorp niet zelf kan bezoeken omwille van ziekte of van hevige regen.

Het vertrouwen van de dorpelingen in ons gezondheidswerk groeit zienderogen. Wij hebben kunnen vaststellen dat de mensen hoe langer hoe minder de *Baghats*, de plaatselijke natuurgenezers, gaan raadplegen.

* De Kruidentuin

Onze tuin breidt zich steeds maar uit. Hij telt nu verscheidene zeldzame planten. Nieuw is dat vele mensen, zelfs van andere Staten, interesse tonen voor onze kruiden en de geneesmiddelen die zij leveren. Dit jaar bezochten ons een 150-tal personen die kwamen zien hoe deze geneeskrachtige kruiden moeten geteeld, bewaard en bereid worden. Individueel of in groep volgden zij de cursus die in Zankhvav door de verantwoordelijke Zuster werd gegeven.

Verscheidene van onze kruiden kunnen gebruikt worden voor het bestrijden van de volgende ziekten:

- huidziekten (bijvoorbeeld eczeem)
- arthritis, reuma
- aandoeningen van het type "neus, keel, oren"
- dysenterie, diarree, indigestie, leverziekten
- bloedarmoede (frequent bij stamleden).

Het is ons een hart onder de riem te weten dat wij in staat zijn het gebruik van inheemse geneesmiddelen te bevorderen...

* Bestrijding van TBC

De zieken worden regelmatig onderzocht in de dorpen. Wie kan komt éénmaal per week naar de kliniek voor een check-up en er wordt hen geleerd in een cursus hoe zij actief aan hun genezing kunnen meewerken. Er wordt informatie verstrekt over de preventie van de ziekte, over te nemen voorzorgen door de patiënten en hun omgeving, over het belang van het regelmatig nemen van de medicatie, over het dieet, enz...

Wanneer de patiënten ernstig ziek zijn worden zij voor verzorging opgenomen in de kliniek.

* Projecten voor de Ontvoogding van de Vrouw

Er werden verscheidene meetings georganiseerd om de vrouwen bewust te maken van:

- de wettelijke bepalingen die hen aanbelangen
- de waarde en de waardigheid van de vrouw.

De opgezette lessenreeksen bevorderen het contact van de dorpelingen met elkaar en behandelen de volgende thema's:

- organisatie van spaaracties voor vrouwen
- projecten die de bestaansmiddelen uitbreiden
- alfabetisering van volwassenen.

Onlangs nog had er een ontmoeting plaats van 900 vrouwen, komend uit verschillende streken van Gujarat. Zulke evenementen helpen vele vrouwen de dingen anders te zien en dragen bij tot hun persoonlijke groei. Zij krijgen meer zelfvertrouwen en streven door onderlinge samenwerking naar succes in wat zij ondernemen.

* De Kostschool

Het aantal kostgangers blijft konstant: een teken dat het onderwijs door de dorpelingen op prijs wordt gesteld.

De uitrusting werd dit jaar op verschillende punten verbeterd:

- uitbreiding van de toiletten
- aanleg van een echt speelplein
- aanschaf van enkele fietsen
- muziekinstrumenten.

De oprichting van een technische school wordt door het bisdom overwogen.

Er werden speciale cursussen Engels georganiseerd ter voorbereiding van de leerlingen op hun verdere studies. De morele opvoeding en het godsdienstonderricht worden ook gewaardeerd. Bij gelegenheid nemen de mensen ook deel aan gebedsvieringen en andere bijeenkomsten.

.....

Dat God ons werk van samenwerking mag blijven zegenen, waardoor het lot kan worden verbeterd van degenen die Hem het dierbaarst zijn: de armsten onder de armen.

Uw toegenegen,

Zuster SUJATA THAZBAT

MATIGARA: JESU-ASHRAM

23 december 1995

Geachte Heer en Mevrouw BAWIN,

Zoals u weet vieren wij in 1996 onze 25ste verjaardag. Mogen wij u dan bij ons begroeten? Wij hebben vele redenen om God te loven en te danken.

Het begon allemaal 25 jaar geleden toen wij, samen met onze Broeder-missionaris, een klein leegstaand appartement huurden. Aan de voorkant was er een immense veranda die wij afsloten met bamboematten en waarin wij een hospitaal inrichtten. Het eerste wat wij deden was ons wat keukengerei en bestek aanschaffen. Door middel van "kruis of munt" werd ik aangesteld als verantwoordelijke voor de keuken. Eén ding hadden wij nochtans vergeten: wij hadden er niet aan gedacht dat de zieke mensen op de perrons van het station niet naar ons wilden komen. Uiteindelijk hebben wij twee mannen opgenomen die elkaar vergezelden: de ene was lichtjes ziek, de andere was gezond. De mensen uit het dorp kritiseerden het feit dat wij zieken aanvoerden. Daarna was het de huurder van het bovenliggende appartement die zich bij ons kwam beklagen en vroeg om de zieken te verwijderen.

Maar in de loop van de tijd werden al die problemen opgelost en zijn wij, God zij dank, hier nog altijd aanwezig. De rest is een lang verhaal.

Zuster Ivana is teruggekeerd uit haar vakantie in Kroatië. Zij heeft er klaarblijkelijk de vrede gebracht. Ik vraag mij dikwijls af waar zij de energie blijft halen om als 84-jarige zo te reizen en bezoeken af te leggen. Zodra ze bij ons was is ze weer beginnen werken alsof ze nooit was weg geweest.

De werken in de ziekenzaal voor TBC-patiënten zijn beëindigd, dank zij het toezicht van Zuster Mallika en de raadgevingen van Zuster Geneviève waardoor het omliggend terrein werd verfraaid.

Onlangs werd voor onze veranda een lief klein meisje van 5 jaar achtergelaten. Het kind mist een voorarm, een hand en de helft van een voet, terwijl de andere voet vervormd is. De Zusters van Liefde zorgen nu voor haar en zoeken voor haar een gepast gezin.

Zuster Mallika is op bezoek gegaan in het "Red Light"-kwartier. Ik vreesde problemen voor haar en had haar aangeraden voorzichtig te zijn. Vanaf haar eerste bezoek werd zij nochtans benaderd door verschillende meisjes die haar spraken over hun ellende. Eén van die vrouwen heeft een dochter van 15 die op de hoogte is van het "werk" dat haar moeder doet. Het meisje wil haar moeder met dit werk doen stoppen zodra zij zelf werk heeft gevonden. Verschillende van deze vrouwen zijn al naar Jesu-Ashram gekomen om zich te laten verzorgen. Zonder twijfel zijn er in dit milieu mensen die aan aids lijden. Ik tracht mij nu te informeren over een snelle en eenvoudige test om aids op te sporen. Bloedstalen moeten opgestuurd worden naar Calcutta voor de "Western Blood Test". Wij willen deze mensen helpen en de tijd brengt wel raad.

Op 27 december trouwt Angelina Lama, een weeskind van Jesu-Ashram, met Suresh. Ik heb de moeder van Angelina nog gekend. Toen de vader in een auto-ongeluk om het leven kwam, werd haar moeder, die toen zwanger was en reeds drie kinderen had, in Jesu-Ashram opgevangen. Wij hebben de vrouw geholpen tot aan de geboorte van Anju (=Angelina). Even later overleed ook de moeder en werden de kinderen door verschillende families geadopteerd. Anju kwam terecht in een weeshuis van de Zusters. Zij is nu onderwijzeres en zal haar beroep ook na haar huwelijk blijven uitoefenen. Zoals u ziet geeft een en ander toch wel aanleiding tot feestvieren.

Dit is dan het nieuws dat ik u deze keer wilde meedelen.
Ik weet dat de Heer over u waakt.

Broeder BOB.

Onze Grote Familie

GEBOORTEN : * Marie, bij de familie DRAFTIAUX, op 31 mei 1995.

* Adrien, bij de familie SIZAIRE, op 24 november 1995.

Welkom aan deze kinderen en gelukwensen aan de gelukkige ouders...

OVERLIJDENS : * De heer Gino POTTIEL,
vader van Malini en Simon,
op 3 januari 1996.

* Mevrouw Maria VAN DEN BRANDEN-VAN ACKER,
moeder van Jan en Rita Thienpont-Van den Branden,
oma van Raf, Raja, Kim en Kiran,
op 20 januari 1996.

Wij bieden de beproefde families onze christelijke deelneming aan.

Hoop voor de Prostituees van Bombay?

Zuster Rohini Fernandes
Maart 1996.

Het onderwerp dat zo druk besproken werd op de Conferentie van Peking met betrekking tot de Waardigheid en Gelijkheid van de Vrouwen kreeg een serieuze slag op 5 februari 1996. Op die bewuste dag gaf het Hooggerechtshof van Bombay aan de politie de opdracht de jonge C.S.W. (Commercial Sex Workers) in een razzia op te pakken, zagezegd om deze meisjes te redden. Zij werden dus in voorlopige hechtenis genomen. Gevolg gevend aan de orders van de Jeugdrechter werden alle instellingen die staatssubsidies genieten door de Sociale Dienst verplicht om een aantal van deze C.S.W. op te nemen.

Bij het uitvoeren van die opdracht van het Hooggerechtshof werd weinig aandacht besteed aan de goede organisatie ervan. De betrokken instellingen werden noch geraadpleegd noch verwittigd over de nieuwe taak die hen wachtte.

Even na 21h45 op 5 februari 1996 - de kinderen van St. Catherine's Home te Andheri waren reeds naar bed - deponeerde de politie zonder verwittiging 160 C.S.W. die in drie grote bestelwagens werden aangevoerd. De C.S.W. waren opgewonden en woedend over de plotse vrijheidsberoving waarvan zij het slachtoffer waren. Het leken gevangenen die in zeven haasten in een groot slaapvertrek worden bijeengebracht. Hun opstandig en gewelddadig gedrag gaf zowel de Zusters als de politie de handen vol en zelfs vijf uren later was de kalmte nog niet hersteld.

Pas 's anderendaags, toen de Zusters erin geslaagd waren met de Sociale Dienst te telefoneren, begrepen zij dat de hele chaotische toestand te wijten was aan de manke planning van de Regering, de Sociale Dienst en de Politie. Wij werden gewoon voor een voldongen feit geplaatst.

Wij waren erg bang voor deze C.S.W., die niet ophielden ons naar het hoofd te slingeren dat zij geen bedelaressen waren en beter eten gewend waren dan hetgeen hen door ons werd voorgezet. Zij wensten geen liefdadigheid, want met hun inkomen konden zij zich wel wat beters veroorloven. Steeds werd ons weer hetzelfde gezegd: "Waarom heeft men ons hierheen gebracht? Wij hebben van niemand iets gestolen! Waar waren jullie en wat hebben jullie gedaan toen wij verplicht werden om met dit beroep te beginnen? Wij hadden geen andere keus!".

Hier, in St. Catherine's, had die toestand wel enkele nare gevolgen voor de kinderen: overbevolkte lokalen, beperkte bewegingsvrijheid en stress veroorzaakt door de aanwezigheid van de politie en het nachtelijk geschreeuw van de opgepakte vrouwen. Vragen als "Waarom worden die vrouwen opgesloten? Gaat de politie ons nu slaan?" waren niet uit de lucht.

Door de Regering werd ons slechts 79.000 roepies gegeven voor het herbergen van deze vrouwen. Dit is zelfs niet genoeg om hun medische verzorging te betalen, want het vertegenwoordigt een bedrag van slechts 16 roepies per dag en per persoon. De rest moeten wij maar zelf bijdragen, wij weten alleen nog niet hoe. Tot nog toe heeft ons nog geen enkele vertegenwoordiger van de Regering bezocht.

Hoe kunnen wij het probleem van de C.S.W. oplossen? Toch niet door ze onder dwang in tehuizen te plaatsen die bestemd zijn voor de armste kinderen.

Doorheen deze gebeurtenissen horen wij Jezus aan ons vragen: "Gaan ook jullie deze vrouwen veroordelen?". Gedreven door onze wil om ons ten dienste te stellen van de armsten en de verdrukten, willen wij hierop reageren en samenwerken in de mate van het mogelijke.

Wij kunnen de geïmproviseerde dwangmaatregel van de Sociale Dienst onmogelijk zien als een "rehabilitatie". In werkelijkheid worden deze meisjes opgesloten in een soort gevangenenkamp waarin ze elke menselijke waardigheid verliezen en is deze actie niets anders dan een uiting van misprijzen voor personen die slecht zijn en moeten worden gemeded.

Er wordt tegenwoordig zoveel gesproken over maatschappelijke problemen en over de middelen om die op te lossen. Welke mensen van goede wil zouden tot de oplossing van dit probleem willen bijdragen? Wie zou deze prostituées willen helpen om hun menselijke waardigheid te herwinnen? Immers, ook voor hen is Jezus gestorven.

Wij moeten nu aan de Sociale Dienst, de Politie, de Regering, aan de rechterlijke macht gaan uitleggen wat de echte betekenis van het woord "rehabilitatie" is. Is het niet de Verrijzenis van de mens die hem verheft tot een leven op hoger niveau? Gaan de mensen van goede wil (dokters, juristen, leraars, media, zakenlieden, maatschappelijke werkers, enz...) zich aan onze zijde scharen om dit avontuur te helpen verwezenlijken?

Welcome to Belgium!

Zuster DEODATA werd uitgenodigd door een Franse vereniging van adoptie-ouders. Zij maakt van de gelegenheid gebruik om ook naar Luik te komen en er de bakermat van de Congregatie te bezoeken.

Zuster Deodata werkte gedurende verscheidene jaren op het secretariaat van St. Joseph's Home te Byculla.

Zij was Overste van de Dochters van het Kruis en Directrice van St. Catherine's Home van 1982 tot 1988.

Sinds 1994 is zij Overste van de Zusters en Directrice van St. Joseph's Home, Byculla.

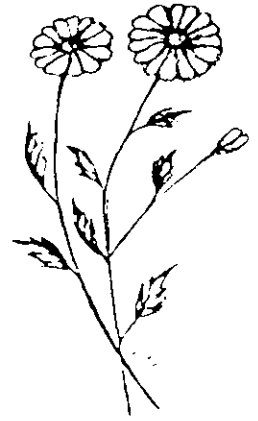
Gezinnen of personen die haar graag zouden ontmoeten kunnen dit laten weten aan de Heer en Mevrouw BAWIN die een uitnodiging zullen sturen zodra de precieze datum van Zuster Deodata's aankomst is gekend.

! MEDEDELINGEN !

- Door onvoorziene omstandigheden bereikte ons het kerstnummer voor vertaling uit het Frans niet tijdig. U moest het dus een keer zonder stellen. Hiervoor wil de "redactie" zich verontschuldigen.

- De volgende **familie-ontmoetingsdag** voor de nederlandstalige gezinnen zal plaatshebben op zondag **6 oktober 1996** vanaf 14h00 op dezelfde plaats als de vorige jaren: VP-plein "Blij en Trouw", naast drankencentrale De Vidts, Industriepark Noord 33 te Sint-Niklaas.

Noteer die datum alvast in uw agenda!

DANK U !

ONZE PROJECTEN IN UITVOERING

De bijgevoegde folder vertelt u meer over onze projecten in India.

UW STEUN IN 1995 : 1.655.803 BEF

Dankzij uw giften, uw aankopen in onze Indische winkel en uw deelname aan onze activiteiten !

Wij hebben onze beloften kunnen waarmaken dankzij u! Wij danken in 't bijzonder al wie aan onze oproep "SOS - Projecten in India" van augustus gevolg heeft gegeven.

KUNNEN WIJ OOK IN 1996 OP U REKENEN ?

Eén ontvangen frank = Eén gestorte frank

Onze werkingskosten zijn praktisch nul. Daarom kunnen uw giften integraal aan India worden overgemaakt. Voor elk project dat wij steunen eisen wij ter plaatse een verantwoordelijke gesprekspartner die de uitgaven moet verantwoorden.

FISCALE ATTESTEN

In februari 1996 ontving u van ons de fiscale attesten die u toelaten uw giften aan F.z.G. af te trekken van uw belastbaar inkomen 95 (aanslagjaar 96). Minimum bedrag 1.000 frank per jaar, in één of meer stortingen.

*Het is **niet meer nodig** ons uw inschrijvingsnummer in het Nationaal Register mee te delen.*

R. MARTIN, penningmeester
Rue du 8 mai, 5/B
4680 OUPEYE (Tel 041/64.54.19)

ABONNEMENTEN

Dit krantje wordt aan alle families en vrienden van Familie zonder Grenzen opgestuurd.

Wenst u het te ontvangen in 1996?

Stort dan **250 frank** op rekening **240-0860784-10** van

Famille sans Frontières a.s.b.l.

Rue Hors Château, 49

4000 LIEGE

Gebruik daartoe het bijgevoegde overschrijvingsbulletin, waarop de vermelding staat "ABONNEMENT 1996"

Indien uw storting groter is dan 250 frank komt het surplus ten goede aan onze projecten in India